

יהוה מלך, יהוה מלך, (שמות טז) יהוה מלך לעלם ועד. שפטים עשרה אומותיו הן, בוגר שנים עשר שבטים, ושנים עשר פנים של שלישת האבות, שנאמר עליהם, האבות הן הן מפרקבה. והם עשרה שבטים, אלף שנים. שני שבטים - מאתים שנה. ומ"ב אותיות תליינים ע"ב שמות, שם ע"ב שנים אחר החלף ומאותים.

וחם כ"ד, לכל מיה משלש חיות. כ"ד הפטוד שלו, (ישעה י) וקרא זה אל זה ואמר. והם שלוש פתות מכ"ד צורות. בת אחת אומרת קדוש, וכת שילשית אומרת קדוש. מיד מתעורר השמאל במ"ב אותיות, ועשה דין בעמלק.

(דברים כב) כי יקרא כן צפור לפג'יך בהריך - בעלי מקרא. בכל עץ - בעלי משנה, שם כאפרוחים המכניםים בעוני הארץ. יש שאומרים, בכל עץ - אלו ישראל, שנאמר בהם (ישעה ס) כי כי מי הארץ או על הארץ - אלו הארץ ימי עמי. או על הארץ - אלו בעלי תורה תורה (משנה), שנאמר בהם, על הארץ תישן ותני צער מהיה ובתורה אתה עמל. אפרוחים - אלו פרוחי הכרה. או ביצים - אלו שעון אותם הקדוש ברוך הוא מקרגני ראמים ועד ביצי כנאים. והם רבצץ על האפרוחים - בזמנ שהי מקריבים קרבנות. מה כתוב ? לא תחק האם על הבנים. חרב בית המקדש ובטלו הקרבנות, מה בחוב ? שלם תשלח את האם. וגולו הבנים. וזה שנאמר ואת הבנים תחק לך, מצד זה של האות ו, שהוא עולם

ארך שנאמר בו (דברים ככ) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שבלו ארך. במקום הקרבנות תקנו תפנות, ומצפאים בקளות של שירם, בקהל של קריית שמע, לקרבת העמוד האמצעי שהוא מעלה. שהר אמא ובת בנות, ומיד שיורד, קושרים אותו בפת, שהוא

ארבע דגליין, ותריסר שבטים. ברוז דיהוה מלך, יהוה מלך, (שמות טז) יהוה מלך לעלם ועד. תריסר אתוון אינון, לגלבל תריסר שבטין, וי"ב אנטון דתלת אהון, דאטמר עליליהו האבות הן הן מפרקבה. ואינון עשר שבטין, אלף שנים. תריין שבטין, מאטן שני. ומ"ב אתוון, פליין ע"ב שניין, דאיינון ע"ב שניין, בפרט אלף ומאתן.

ואינון כ"ד, לבב חייה ממלת חין. כ"ד רוז דיליה, (ישעה י) וקרא זה אל זה ואמר. ואינון תלת בתות, מן כ"ד צורות. בת אחת אומרת קדוש, ובת תניני אומרת קדוש, ובת תליתאה אומרת קדוש. מיד אטער שמאלא בם"ב אתוון, דעביד דינה בעמלק.

כ"י יקרא כן צפור לפג'יך בהריך, (דברים ככ) מארי מקרא. בכל עץ, מארי משנה. דאיינון באפרוחים, דמקנין בענפי אילן. אית דאמרי, בכל עץ, אלין ישראל. (דכ רנ"ב ע"ב) דאטמר בהו, (ישעה סה) כי כי מי הארץ ימי עמי. או על הארץ, אלין מארי תורה (ר"א משה), דאטמר בהו, על הארץ תישן וחמי צער תחיה ובתורה אתה עמל. אפרוחים : אלין פרוחי הכרה. או ביצים : אלין דין לון קדרשא בריך הוא מקרגני ראמים ועד ביצי כנאים. והאם רבצת על האפרוחים, בזמנא דבבו קרבין קרבני. מה כתיב לא תחק האם על הבנים.

חרב כי מקדשא, ובטלו קרבני, מה כתיב, שליח תשלח את האם. וגולו הבנים, והינו ואת הבנים תחק לך, מסטרא דא דאת ו, דאייהו עולם ארוץ דאטמר ביה (דברים ככ) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שבלו ארוץ. ובatter דקרבני, פקינו אלותין, ומצחצפני בקלין דשירין. בקהל דקראי שמע, לגבי עמורא דאמצעיתא דאייהו לעילא. דהא אימא וברטא בבליטה, ומיד דגנית, קשerin לה בברטא, דאייה יד בפה, למחיי

ארך שנאמר בו (דברים ככ) למען ייטב לך והארכת ימים, לעולם שבלו ארך. במקום הקרבנות תקנו תפנות, ומצפאים בקளות של שירם, בקהל של קריית שמע, לקרבת העמוד האמצעי שהוא מעלה. שהר אמא ובת בנות, ומיד שיורד, קושרים אותו בפת, שהוא

יד בקהה, להיות קשורה ו' עם ה' בשש ספירות. מיד לוחשים לעצם החכמה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

אחד וכבוד גימטריא מ"ה מחכמה. שmorphid אוטו אצל אמא, ומיד שיוורד, קושרים אותו עמה בקשר של תפlein של ראש. ומשום זה בארכע פרישיות של התפלין, שהם: קדש לי - חכמה. והיה כי יביאך - בינה. שמע ישראל - תפארת שכוללת ישירות בישש תבונות. והיה אם שמע - מלכות, יד בקהה. תפלה בתר, כי על ראשו, אין קדוש כיוהה, שנסנדלפון קושר כל

התפלות וועשה מהן בתר. באותו זמן צרייך לסדר מנורה (שלוח) לסעודה של המלך, ומשכן ומנורה וארון ומזבח, וכל מיני שימוש של בית המלך. ולא אחר שלחן אנו הולכים שאינו עבודת הקדוש ברוך הוא, שאין אנו הולכים אלא אחר שלחן שהוא מעשה קדווש ברוך הוא, שהוא השכינה, משכן שלו, שלחן שלו, מנורה שלו, ארון שלו, מזבח שלו. היא כלולה מכל

כליל שימוש למולך העליון. גם אלו שמקנים יין ולחם של מולך העליון, שנאמר בהם את קרבני לחמי לאשי, שאין להזכיר לו אצלו אלא אלו שנקראים אשוי. ומשום זה נאמר את קרבני לחמי לאשי. שעלו נאמר (משל ט') לכון לחמו בלחמי. וכן ראה לחם הפנים, שהם י"ב פנים, שנאמר (במדבר) יברך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה. שנים עשר פנים של שלוש חיות.

מהו הלחם של אלו הפנים? זה לחם של אדם, שהוא יוזד ה"א ואנו ה"א. ויש לו לחם בארכעה פנים, שהם ארבעאותיות יהו"ה. זה הלחם של שלוחן המלך, והוא סלת נקיה. הבהיר שלו שאופה בו לחם היא השכינה, שם מתחבש ונשלם. ומשום זה אין בוצעים אלא

קשירוי עם ה', בשית ספיראן. מיד מלחין לגבי חכמה, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

א"ח"ד כב"ד, גימטריא מ"ה מן חכמה. דנחתת ליה לגביה אמה, ומיד דנחתת, קשرين ליה עמא בקשורה דתפלין דרישא. ובגין דא בארכע פרשין דתפלין, קדש לי, חכמה. וזה כי יביאך, בינה. שמע ישראל, תפארת, כליל ו' ספирן, בשית תיבין. והיה אם שמע, מלכות, יד בקהה. צלotta בתר כי על רישיה, אין קדוש ביהוה, דסנדלפון קושר כל צלותין, ועביד לו ז.

ביהוה זמנא צרייך לסדרא מנורא (ס"א פהורא) לסייעתא דמלכא, ומשבנה ומברכת ואיזונא ומדבחה, וכל מיגני שימוש דביבטא דמלכא. ולא איזלען בתר דלאו עוברא דקודשא בריך הויא, דלא איזלען אלא בתר פתורה דאייה עובדי ידיו דקודשא בריך הויא, דאייה שכינתייה. משבן דיליה, פתורה דיליה, מברכת דיליה, איזונא דיליה, מדבחה דיליה, אידי כלילא מפל מאני שימוש למלפה עלאה.

איןנו איננו דמקני חمرا ונחמא דמלפה עלאה, דאתמר בהו את קרבני לחמי לאשי, דלית לקרבא ליה לגבהה אלא אלין דאמתראי אוashi. ובגין דא את קרבני לחמי לאשי. רעליה אמר, (משל ט') לכון לחמו בלחמי. ואתקרו לחם הפנים, דאיןון י"ב אנפין, (במדבר י"ב) יברך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה, תריסר אנפין דתלתן חיזון.

מאי לחם דאלין פנים. דא נהמא דאדם, דאייה יו"ד ה"א וא"ו ה"א. ואית ליה נהמא בארכע אנטפין, דאיןון ארבע אתונין יהוה. האי נהמא דתורה דמלכא, איהו סלת נקיה.

כבשון דיליה, דאopic ביה נהמא, שכינתי. מפני אתבשל מהו הלחם של אלו הפנים? זה לחם של אדם, שהוא יוזד ה"א ואנו ה"א. ויש לו לחם בארכעה פנים, שהם ארבעאותיות יהו"ה. זה הלחם של שלוחן המלך, והוא סלת נקיה. הבהיר שלו שאופה בו לחם היא השכינה, שם מתחבש ונשלם. ומשום זה אין בוצעים אלא